Ч. 24 (13.263). Львів, пятниця 3. лютого 1933. Poeztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло". Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ГІТЛЕР КАНЦЛЕРОМ.

Львів, 1. лютого 1933.

Від двох днів два слова з повищого наголовку повторяються у всіх відмінах на сторінках усіх часописів світа. Гітлер канцлером — це найбільша сучасна політична сензація, яка відсунула в тінь і крізу кабінету у Франції, і Лігу Націй з її манджурською компромітацією, і прецікаві останні балканські перипетії з Італією у ролі режисера, і перші кроки Русвельта, і південно-американську війну, і взагалі всі ті події широкого світу, які чейже не припинили свого бігу та розвиваються дальше, маючи більший або менший вплив на долю держав, народів і цілого людства. Однак усі ті справи зовсім автоматично зійшли з часописних шпальт або й ще не попали туди, бо... нема для них місця: адже Гітлер став канцлером Німеччини!

До речі, то після упадку кабінету Брінінґа стало для всіх, у Німеччині і поза нею, ясною річчю, що це лише питання часу, коли керма німецького уряду перейде до рук голови найсильнішої німецької політичної партії. Двічі Гінденбурґ зупинив цей неминучий хід подій, відмовившись віддати Гітлерові всю повноту влади. Нині ситуація змінилася постільки, що Гітлер зрезиґнував уже з великої частини своїх амбіцій і не прийшов домагатися канцлерства без огляду на інших людей, на інші політичні партії й на парлямент. Нині Гітлер іде разом з тим самим Папеном, проти якого провадив найбільш неперебірчиву кампанію, та разом з Гуґенберґом, національно-політично спорідненим, але соціяльно-політично дальшим ніж зненавиджені соціял-демократи!... І саме в цій компромісовій комбінації уряду Гітлера—Папена—Гуґенберґа, зі старим диплъоматом Нойратом як міністром закордонних справ, з консервативним фінансістом Шверін-Кроссіґом як міністром скарбу, й командантом „Штальгельму" (суперницької військової орґанізації до штурмових відділів Гітлера) Сельдте як міністром праці, — у цій компромісовій комбінації містяться нині найріжнородніші можливости, над якими ломить собі голову світова преса.

Одні пригадують старі теорії, стільки разів практичною історією доказані, що народній трибун та вожд радикальної опозиції зовсім іншим тоном промовляє після приходу до влади. Вказують при цьому на ріжні фази „еволюції" національ-соціялістичного руху, які проявлялись м. ін. у недавніх голосних внутрішньо-партійних розбіжностях (Штрассер), у льояльній поведінці Ґерінґа на становищі президента райхстаґу, врешті у засадничій згоді шукати для кабінету Гітлера підстави у парляментарній більшости. Тому ці „оптимісти" не сподіються з появою Гітлера на канцлерському стільці ніяких радикальних потрясень ані у внутрішній, ані закордонній політиці Німеччини, а на доказ — покликуються на мирові заяви представників нового уряду на його першій пресовій конференції.

Зате „песимісти" добачують саме в отому компромісі Гітлера з Папеном і Гуґенберґом зародки поважних потрясень, звертаючи увагу на найбільш соціяльно реакційний ультракапіталістичний характер ґрупи „баронів" Папена та „націоналів" Гуґенберґа; ця коаліція, мовляв, штовхає соц.-демократів до тісного бльоку з комуністами, себто по суті цілком большовизує демократичний німецький соціялізм. Навіть евент. розвязання комуністичної партії та гострі протикомуністичні репресії можуть не стримати походу комуністів у Німеччині, якщо механічні репресії йтимуть рівнобіжно з реакційною господарською і соціяльною політикою уряду. Звертають теж увагу, що новий міністр райхсвери ґен. фон. Бльомберґ є відомим прихильником німецько-російської співпраці. Врешті ці „песимісти" впевняють, що коли такі могутні рухи, як німецький націонал-соціялістичний, не хотять банкротувати, то не можуть ослаблювати себе й обезцінювати міжпартійними та особистими компромісами, лише мусять — в той чи інший спосіб — дуже маркантно відзначувати свій питомий характер та свою суттєву програму на всій системі правління...

Нині всі вичікують одної події, яка рішить про те, чи Гітлер піде ще дальше по шляху компромісів, чи по лінії протиконституційних експериментів. Тією подією буде засідання райхстаґу, скликане на 7. лютого ц. р. Голосування над зголошеним уже внеском комуністів про недовіря урядові Гітлера виявить наглядно, хто його активно підтримує, хто активно поборює та хто толерує. В уряді є заступлені дві ґрупи, які мають 250 голосів (нім.-нац. 54 і нац.-соц. 193); соціялісти й комуністи розпоряджають разом 221 голосів. Рішає партія центру, з якою ідуть тепер переговори — або за безпосередню участь в уряді або за „невтральність", яка виявилась би у стриманні від голосування над внеском недовіря. Такі самі переговори йдуть з т. зв. технічним клюбом, що обєднює дрібні клюби, здебільша центро-правого характеру. Католицький центр заявив уже, що застерігається рішуче проти всяких евентуальних устроєвих експериментів, зате радо поведе всякі розмови на ґрунті обовязуючої республиканської конституції. Мабуть ця заява вплинула на появу комунікату, що заперечує поголоски про поворот Вільгельма до Берліна.

Враження з приходу Гітлера до влади особливо сильне — у Польщі. Вправді краківський „Кур'єрок" впевняє, що „Варшава прийняла спокійно" цю вістку, а проте полк. Медзінський, як ґенеральний референт бюджету мабуть не лише з реторичних оглядів покликався на зміну німецького кабінету як на апробату незредукованого польського військового бюджету. Ніде правди діти: Гітлер канцлером — це таки слова, які мають свій величезний зміст для найближчих сусідів Німеччини.

Протиукраїнська політика на Закарпатті.

Розвязання Товариства Українських Учителів.

Не добре діється на нашому Закарпатті, що найшлося в межах молодої Чехословацької Республики. Нераз ми писали про незрозумілу для нас протиукраїнську політику чеських аґраріїв на Закарпатті, нераз підкреслювали і те, що Прага, ця сприяюча українській справі Прага, з такою політикою аґраріїв певно не вповні погоджується. В такому нашому переконанні укріплювали нас численні факти, які ми бачили і про які чули в Празі. Приємно нам було чути наприклад літом минулого року гідну заяву чехословацького міністра освіти про українську мову в звязку з мовним питанням на Закарпатті. Такі факти підтримували в нас надію, що скорше чи пізніше прийде на Закарпатті до кращого. Ми вірили, що монопольні впливи всемогучих у тій нещасній країні аґраріїв зчасом зменшаться під впливом Праги, а навіть надіялись, що й самі аґрарії зчасом понехають свою політику ексклюзивного підтримування москвофільства теж під впливом живих і повних благородного гуманізму і справедливости подихів із осідку найбільшого сучасного гуманіста серед славян през. Масарика, тобто під впливом Праги.

Тимчасом показалось, що пересичені москвофільством і насичені українофобством чеські аґрарії з Закарпаття находять послух для своїх протиукраїнських потягнень на Закарпатті і в самій Празі. Доказом на те факт розвязання „Товариства Українських Учителів" на Закарпатті. Істнувало там учительське т-во п. н. „Народовецьке Учительство". Це товариство перезвало себе на „Товариство Українських Учителів" і змінило в тому напрямі свій статут. Статути післало згідно з законними вимогами на затвердження влади. На внесення місцевих адміністративних чинників пражське міністерство внутрішніх справ статуту не затвердило і тимсамим Т-во розвязало. А не затвердило статуту тому, що в ньому учителі звуть себе українцями. На думку міністерства (інспіровану за-

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 5. grudnia 1932. Sąd okręgowy Wydz. VI. 1. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 267 czasopisma „Diło" z daty Lwów, dnia 2. grudnia 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 780/32 na posiedzeniu nie jawnem w dniu 5. grudnia 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 30. listopada 1932 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt.: „Diło" Nr. 267 z daty Lwów, dnia 2. grudnia 1932 zawierającego 1) w artykule pt.: „W zamknenomu kitli"... a) od słów w ustępie „Konkretni"... do końca artykułu, 2) w artykule pt.: „Dalszyj chid"... a) w ustępie od słów: „win zimliw" do słów: „buło", 3) w artykule pt.' „dla dobra szkoły"... a) w ustępie od słów: „aby"... do słów: „stupajku" — znamiona występku z art. 170 kk. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać po myśli § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu ad 1), 2), 3) przez niezgodne z prawdą zobrazowanie obecnego położenia wewnętrznego Państwa Polskiego — podawanie fałszywych faktów z przebiegu ekscesów akademickich we Lwowie, oraz przez imputuwanie władzom państwowym bezprawnego postępowania wobec nauczycielstwa narodowości ukraińskiej — szerzyć wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 28. XII. 1932. Sąd okręgowy Wydz. VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 287 czasopisma „Diło" z daty Lwów, dnia 25. grudnia 1932 do Sygn. VI. 1. Pr. 824/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 28. grudnia 1932 po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 23. grudnia 1932 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 287 z daty Lwów, dnia 25. XII. 1932 zawierającego: w artykule pt. „Tretia dija" od słów „wid rusztowania" do słów „waszym", w ustępie od słów „proszczaj" do słów „delikwenta" znamiona występku z art. 154 k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i w myśl § 492 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII. 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu przez gloryfikowanie sprawców zbrodni pochwalać dokonane przestępstwo. Według § 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medyński w. r. Protokolant: Lewicki w. r. Za zgodność: Lipanowicz st. sekr.

карпатськими аґраріями!) українців на Закарпатті нема, так само, як нема там української мови, а крім того „український рух“ на Закарпатті прямує „до витворення одної української цілости“. Отже — твердить міністерство — не може саме тому істнувати товариство, яке зве себе українським. Та далеко краще каже про те сам акт відкинення статуту й розвязання товариства. Ось і дословний його текст:

УРЯДОВИЙ АКТ ПРО РОЗВЯЗАННЯ „Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ“.

„Поліційна дирекція в Ужгороді число: 2973 аі 1933. Ужгород, дня 19. січня 1933. Предмет: Народовецьке учительське товариство — відкинення статутів. Відповідь на число. Приложення: 5. П. Т. Народовецькому учительському Товариству (до рук пана шк. інспектора І. Гусная) в Берегові. У прилозі засилаємо Вам чотири примірники спілкових статутів, засланих сюди рішенням міністерства внутрішніх справ у Празі, з дня 16. І. 1933. число: 58.901/1932/6 з тим, що міністерство один примірник залишило для своєї урядової потреби. Разом засилаємо Вам копію рішення міністерства внутрішніх справ, отримання якого потвердіть на долученому листі. — Поліційний директор: в. з. П. Флек, в. р.

Міністерське рішення.

Міністерство внутрішних справ не задовольняє прохання спілки Народовецького Учительського Товариства з місцем осідку в Ужгороді, в ділі потвердження статутів, які були приняті загальними зборами відбутими дня 2. липня 1932 р.

Причини:

Після § 1. нових спілкових статутів називає себе спілка „Товариство українського учительства“ а після § 3 а. його урядовою мовою є мова „українська“.

Ця постанова, як і дальші постанови статутів, у яких уживається назву „український“ (порівнай § 5. точка в), § 33 і 54 і інші) є протиправні, бо означення мови і народности, як „українське“ є неправильне і противиться правничим постановам, на основі яких означується мову і народність домашнього горожанства Підкарпатської Руси, як руска (малоруска або русінска) порівнай § 49. законів з дня 15. квітня 1920, число 325 і 326 збірка законів і розпорядків про порядок праці парляменту і сенату Народнього Представництва, статтю 100 правит. розпорядку число: 17/1926. Зб. законів і розпор. Генеральний статут Підкарпатської Руси і інші).

У наведеному означенні треба видіти також цілі з оглядом на відомі змагання до витворення спільного звязку українського“.

*

З наведеного бачимо, що закарпатські аґрарії мають сильні впливи в пражському міністерстві внутрішніх справ. Одначе ми не хочемо вірити, щоби ця децизія була вже оконечною. Нам здається, що міністерство ще перевірить цю справу та звільниться від підшептів закарпатських аґраріїв, дасть змогу зорганізованої корисної праці для українського учительства в його товаристві.

Зі сойму.

З НАРАД СОЙМОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ.

30. ц. м. на засіданні соймової адміністраційної комісії, в котрому взяли участь з УПР. посли Кузик і д-р Біляк, крім дальшої дискусії над урядовим проектом самоуправного закону розглядано урядовий проект закону **про продовження урядування самоуправних орґанів** на території воєвідств: краківського, **львівського, станиславівського і тернопільського.** Проект закону, який реферував пос. Санойца (ББ), продовжує біжучий період урядування громадських рад, міських рад, як і зверхностей громадських та маґістратів на терені 4 згаданих воєвідств — отже і цілої Сх. Галичини — до часу уконституування нових самоуправних орґанів, які повстануть вже на основі нового самоуправного закону. Цей проект закону продовжує отже урядування теперішніх зверхностей і громадських рад по наших селах принайменше на **2 до 3 роки,** бо щойно в такім часі прийде по наших селах до переведення виборів на основі нового самоуправного закону.

Проти цього проекту виступили всі опозиційні клюби. Іменем Українського Соймового Клюбу **посол д-р Степан Біляк** заявився рішуче проти цего закону, вказуючи, що в великій скількости наших громад, люди вибрані до рад громадських і зверхностей, завели — і заходить пекуча потреба їх перевибору. Удержання тих самих зверхностей і гром. рад на протяг дальших 2—3 літ доведе цілу низку громад до матеріяльної руїни і побільшить істнуючу економічну крізу. При цій нагоді вказав бесідник, що цей законопроект уможливляє дальший безправний стан в повітовій „самоуправі“ на українських землях під Польщею. На ділі повітова самоуправа не істнує. Прибічні ради при старостах — називані „повітовими радами“ не є ніякими самоуправними орґанами, це гурток добре бачених старостами номінатів — тому не диво, що вони ані не вміють ані не хотять працювати над загальним добром повітів, що очевидна річ — спричиняє **матеріяльну руїну наших повітів.** Не диво, що при цьому не узгляднюється також відповідного до числа населення заступництва українців. В тім місці пос. Ржуска з ББ. кличе: „А про це вам ходить!“, на що пос. д-р Біляк відповів: **Так, хочемо брать участь у самоуправі на наших землях і мати на неї вплив, бо це наше право і з цього права не зрезиґнуємо!** Коли отже предложений законопроект причинюється лише до забагнення самоуправних відносин, Український Соймовий Клюб заявляється проти такого закону.

Розстрілюють кооператорів.

В Київі скінчився судовий процес 22 керовників кооперативних союзів, яким закинули зловживання в постачанні харчів. Провинилися головно тим, що видавали харчі некомуністам. Директора централі Широкогородського, головного адміністратора Хакіна і пятьох інших урядовців засудили на розстріл, а 14 на тяжку вязницю до 10 років.

Повстання на Сибірі.

Повстанчий рух на Сибірі приймає щораз більші розміри, наслідком чого радянська влада проголосила военний стан. З Іркутська відійшли на повстанчий фронт великі військові сили. Всі місцевости між Чітою та Іркутськом обсадили червоноармійці. Повстанці появилися в останньому часі в районі Красноярска і Каньска, декуди приступило до них військо.

На основі урядових звідомлень число повстанців дійшло до 40 тисяч. Повстанчі відділи появилися вже біля Томська й захопили потяг зі зброєю та муніцією. В Барнаульську повстанці напали на державний банк, частину урядовців повбивали і забрали з каси 26 міліонів рублів.

На думку радянських кол повстанчий рух на Сибірі зорґанізувала чужа рука (натяк на японців). Як доказ вказують на факт, що повстання вибухло переважно в округах, що межують з полосою японських впливів і в часі загострення взаємин між Радянщиною і Японією.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 3. ЛЮТОГО 1933.

АНАТОЛЬ КУРДИДИК. 2)

Фейлетон мого приятеля.

(Докінчення).

— Знаєш, мене мало чорти не вхопили. Я горів, а що телефон задзвонить — я непритомний: Вона! Я не знаю, як я пережив той вечір. Портієр вертається, приносить лист. Я дріжав, як штубак. Я розірвав його. На, читай...

Це був лінійкований листок, видертий із вшитка, а на ньому нервово записано олівцем:

„Дякую за все. Не забула і не забуду. Ваші слова несподіванка для мене. Даруйте за письмо, рука дрожить. Завтра зателефоную, бо хочу Вам оповісти багато, багато. Стільки на серці залягло... Здоровлю — Ж.“

— Ти знаєш — курить Андрій 30-го „бандерільос“, — я той лист прочитав найменше сто разів. Цеж лист! Ти розумієш?

Я розумів. Це дійсно лист, який могла написати Жана, що трохи не збожеволіла, коли він її покинув. І я розумів, що тут починало пахнути новою фазою кохання. З тієї фази могли скористати тільки фейлєтони „Вістей“, бо Андрій після кожного міцнішого переживання писав, як навіжений.

— Ти знаєш, я другого дня пішов до редакції і чекав телефону. Не міг нічого робити. Під грудьми муляло. Покликали мене з централі, я спинив дух, але це якийсь тип напрошувався зі своїми творами. Потім знов чекав. Пробував писати. Не йшло. Думки коло телефону, серце коло телефону — ну, божевілля...

— Ти знаєш — вона не зателефонувала. Я просидів у редакції 6 годин. Я йшов розторошений по сходах вниз. Замість на обід, пішов до каварні і написав візитівку. Прочитай.

На маленькій візитівці стояло:

„Жана! Я дожидав, як ніколи нікого, я ціле дополудня ждав дрожачи і в гарячці. Жана, я від Тебе нічого не хочу — хочу побачити Тебе й отак 10 слів почути — чому Ти не зателефонувала? Дожидаю до 5.30 при числі 32-04 — озвися. Андрій“.

(Чи в цих словах не добачуєте пера фейлєтоніста з „Вістей“, яким усі захоплюються? О, колиб я так умів писати!..)

— Я знов покликав портієра, заліпив коперту і післав його. Знов не міг найти місця. Узяв часопис, але що хто ввійде, то я думаю, що це він з відповіддю, що телефон — то від неї. Ну, хай йому біс! Нерви отакі стали...

Трицятьперше „бандерільос“ застукало об столик і мужеський профіль Андрієвого носа зісунув ніби в люті брови.

— А оце він приходить. Подає коперту — щось тверде. Розриваю, як тигр. І трохи не кину серцем об долівку. На, маєш і цей листочок.

Знову листок зі зшитка, але на цей раз без ліній. Письмо ще нервовіше, чорнилом.

„Рішуче прошу більше не писати. (останні два слова підкреслені). Ви жонаті, я заручена (два останні слова у скобках). Я людина, якій на опінії багато залежить. Мені не можна, Вам тимбільш. Квестія давно вже розвязана з хвилиною, коли Ви оженилися. Відсилаю Вашу візитівку і прошу рішуче більше не писати (останні три слова двічі підкреслені). Жана“.

— Ну?

*

— Розумієш, мене чорти беруть не тому, що вона не прочитала моєї візитівки і що я начекався і попереднього і того дня —

а розумієш, мене мало кров не залле, що вона через одну ніч стала моралісткою, що їй так нагло почало через одну ніч залежати на опінії —

а чим я цю опінію псую? І скажи мені, що вона розуміє під тим:

„Мені не можна, вам тим більше?

— бо чого не можна? Говорити з людиною, що має жінку? Чи не можна тому, що вона заручена? І яка, до біса,

„квестія давно вже розвязана з хвилиною коли я оженився?“

— Кельнер, чорна!

— Знаєш, не люблю блазнів. А блазні є мужеські й жіночі. Ці останні небезпечніші, бо вміють замаскуватись під високі інтелекти. Очевидно, здерти маску і побачити блазня — нічого собі пригода.

— Уяви собі: Ідейна жінка, що мріє про поета, маляря і мистця, що хоче творити великих людей, вживає таких слів: заручена, жонаті, можна, не можна, опінія. Опінія ця до ночі інша, колиж виспишся — інша, між двома людьми рвуться всякі звязки, якщо одно з них жонате, або віддане.

— Знаєш, чоловіка мозок болить і жовч заливає, коли подумає: жінка з високою освітою — XX-го століття — і оце письмо.

— Яж хотів її тільки побачити. Я маю дружину, яку над життя кохаю і яка мене кохає — а з неї

— розумієш, я з цього дивогляда хотів робити собі Музу.

— КЕЛЬНЕР 10 „БАНДЕРІЛЬОС“!

— А той її наречений, що то вона ніколи не вийшлаб за пересічного чоловіка — знаєш хто?

— Ветеринар! Ба й ветеринарі бувають різні. А це буйвіл. Мускулятура, череп і мистецтво в нього — нехай не кажу де.

*

— Розумієш? — згорнув усі ці паперці в кишеню. — І може то чоловік писати фейлєтони? Не напишу...

І Андрій Ковшевич, мій приятель з „Вістей“, не написав досі фейлєтону.

Зате я написав фейлєтон і ось ви його прочитали. Це фейлєтон мого приятеля.

Як господарять москвофіли.

До чого довела народні установи невідповідальна господарка москвофільських провідників.

XII.

Що всім „русским обществам“ **гроші до зарізу потрібні,** знав це аж за добре не тільки п. Сірко-Білинський, але й посол Бачинський. Абиж зєднати собі симпатії серед „русских“, які передше його завзято поборювали, **не жалував п. Бачинський обіцянок,** які, як знаємо, нічого не коштують. М. ін. обіцяв виробити для „Защити Земли“ субвенцію в квоті 100.000 зол. на покриття страт, а крім того нові кредити на 250—300 тисяч, обіцяв теж виробити більшу субвенцію на „Русскій Ревізійний Союз“ і т. д.

Одначе після культурно-економічного зїзду“ з 29. червня 1932 р., на якому майже всі учасники, оброблені якслід п. Сірком-Білинським, були під гіпнозою тих обіцяних „пособій“, прийшли відомі події в ліському повіті, а потім вакації, що, мовляв, перешкодило п. Бачинському здійснити покладені на нього надії. Зате **в осени почав він з великою енерґією добиватися авдієнції в урядових кругах** у справі матеріяльної підтримки для москвофільських установ.

Характеристична річ, що всі **заходи п. Бачинського попасти на авдієнцію до львівського воєводи Рожнецького скінчилися нічим.** Воєвода, видно, знав добре п. Бачинського і ставився до цього неприхильно. Колиж накінець по довших заходах п. Бачинський добився назначення авдієнції, то в означеному дні й годині воєвода був пильно занятий, віцевоєвода мав важну конференцію, начальник виділу безпеки п. Ссханський мусів саме тоді вести телефонічну розмову з Варшавою, так, що залишився один тільки радник Тилько в томуж виділі, у котрого і так дуже часто пересиджували передтим і тепер пересиджують пп. **Бачинський, Слезюк і Сірко-Білинський.** Радн. Тилько одобрив думку панів-делеґатів **їхати до Варшави** до м-ства з метою повести безпосередні переговори з урядом.

По нараді між собою вислали наші „русскі“ тихцем **делеґацію до Варшави, у склад якої ввійшли: пос. Бачинський, о. Яворський і дир. Слезюк** від Нар. Дому, новий дир. „Защити Земли“ **Вербовський,** урядовець і одночасно член виділу (!) „Общества Качковського“ **Цебринський** та другий директор „Русск. Ревіз. Союзу“ **Плешкевич.** Тому, що панове посли мають безплатно першу клясу в поїздах, ціла та поїздка коштувала касу Народнього Дому, який її фінансував, доволі дешево, бо всього 1.200 зол. — за два дні.

Делеґацію приняв **міністр внутрішніх справ Перацький,** якому вона заоферувала за ціну „пособій“ для москвофільських установ не тільки **тісну співпрацю з урядовими колами, але й „гостру боротьбу“ з українським національним табором.** Мін. Перацький втішився незвичайно, почувши, що в 1932 р. нараз появився на галицькому терені „льояльний і вірний русинський нарід“, який не має нічого спільного ні з українцями, ні з москалями. **Він обіцяв „старорусинам“ підтримку,** але перед тим, як заявив, мусить познайомитися докладно з цілим „староруским рухом“ (на авдієнції говорили ввесь час тільки про „старорусінув“) на основі точного розсліду і реляцій підчинених собі органів влади.

Все йшло, як по маслі, п. Бачинський сіяв в радости, аж тут нараз дир. **Вербовський** із „З. З.“ заявив, що коли уряд настільки не цінить „старорусинів“, що не хоче дати їм зараз марних 100.000 зол. субвенції та яких 250.000 зол. кредитів, то **„старорусинам“ не лишається нічого іншого, як злитися з українцями та спасати те, що ще можна спасти від руїни.** Пос. Бачинський мало не зімлів, а дир. Слезюк таки за голову вхопився: Якто, йти разом з українцями? На щастя, цілу справу замняв якось о. Яворський. Мін. Перацький, прощаючи делеґатів, **обіцяв піти „старорусинам“ на руку і дати їх т-вам кредити до кінця листопада 1932 р.**

Вернувшись з тріюмфом до Львова, делеґати **на цей раз добились авдієнції у воєводи.** Прийшли до нього в тому самому складі, тільки **замість п. Слезюка був у делеґації представник Ставропігії сеніор Ґулла.**

І знову **вийшла неприємна історія.** Сеніор Ґулла покликався на „заяви льояльности“ і т. д. і зажадав ні більше, ні менше, як віддачі Нар. Дому „старорусинам“ і тимсамим усунення комісарської господарки. Пос. Бачинський у першій хвилині так і завмер. А щож з його комісарством? Очунявши, він перебив: „У Варшаві в міністерствах мені заявили, що **може бути мова лише про розширення прибічної ради Нар. Дому,** а не про його віддачу“... Здивувався також немало **воєвода Рожнецький** та рішив, що коли поодинокі члени делеґації не в силі узгіднити своїх поглядів між собою, то **нема що з ними дальше балакати.**

Так минув листопад, грудень — а про кредити „ні слиху ні диху“. „Защита Земли“, приперта до муру, хотіла вже **оголосити конкурс,** але п. Бачинський рішився піти **ще раз до воєводи з делеґацією.** Воєвода приняв делеґацію в **коротенькій, 4-мінутовій авдієнції** та заявив, що зміняє свій погляд і **займає прихильне становище супроти „старорусинів“.** А щодо кредитів, то він, мовляв, видав уже **відповідні інструкції директорам банків,** з якими велів делеґації увійти в безпосередні переговори.

Після того делеґати повбирали знову шлюсроки і смокінґи та давай **ходити по банках.** Як на зло, то директора не застали, то гол. касієра не було, то вийшла якась ін. перешкода.

Здавалося, що вже нема рятунку. Аж нараз, саме перед двома тижнями, влетів до „Защити Земли“ один з членів делеґації та задихаючись, приніс радісну вістку, що з **признаного одного міліона кредитів українці не дістануть ані сотика, зате „Защиті Земли“ припаде 300 або і 500 тисяч золотих** кредитів. А після того, почухравшись за вухом, додав: **„Можеб так усі „русскі общества“ дали на це гіпотекарну ґарантію?“...**

Чи це не гачок на всі „русскі общества“, аби їх за одним махом утопити? І чи не стид москвофільським менерам для такого „успіху“ робити такі ходи й заходи, які вони робили?

Анґлійсько-японська умова

ЛЬОНДОН, 1. II. ПАТ. Кореспондент „Дейлі Геральд“ із Женеви відкриває істнування тайного анґлійсько-японського пакту, на основі якого В. Британія, мовляв, зобовязалася залишити Японії вільну руку в Манджурії, а зате Японія дає Анґлії вільну руку в Тибеті.

Японія певна своєї справи в Женеві й думає, що В. Британія не згодиться на ніяку деклярацію, яка осуджувалаб Японію та квестіонувалаб істнування держави Манджуко. В. Британія хоче створити подібну до Манджуко незалежну тибетанську державу під анґлійським протекторатом.

Анґлійсько-японська умова звернена, на думку „Дейлі Геральд-у“, проти Китаю.

—o—

В справі воєнних довгів.

ВАШИНҐТОН. 1. II. Італія й Чехословаччина повідомили державний департамент Злучених Держав, що готові приступити до розмов у справі довгів з американським урядом негайно після закінчення розмов Рузвельта з представниками В. Британії.

Румунська політика не змінилася.

БУКАРЕШТ, 1. II. ПАТ. Новий румунський уряд представився вчора парляментові. В дискусії промовляли представники всіх фракцій, домагаючись від премієра, щоб означив становище уряду супроти парляментарної більшости, та подаючи в сумнів, чи селянська партія може лишитися при владі після уступлення Маніва. Це було би незгідне з конституцією.

Премієр Вайда-Воєвод заявив, що з Манівом вяже його 40-літня приязнь, яка позволяє надіятись, що не буде ніяких непорозумінь. Король, поручаючи йому місію переведення виборів, заявив, що бажає, щоби вибори відбулися зовсім свобідно. В цьому місці палата зробила оплесками овацію королеві. Теперішній уряд, говорив премієр, має ту саму програму і просить ту саму парляментарну більшість співділати з ним.

—o—

Ситуація французького уряду неясна.

ПАРИЖ, 1. II. ПАТ. Створення нового французького кабінету без соціялістів викликало загальне здивування. Цікавляться, яке становище займуть тепер соціялісти, серед яких останні події викликали сильний відгомін, та яке становище займуть центрові партії, коли підчас представлення нового кабінету в парляменті соціялісти відмовлять йому підтримки. З другої сторони факт, що до кабінету не увійшов ніодин представник поміркованої партії, пояснюють тим, що соціялісти зможуть бодай якийсь час підтримувати уряд.

Що діється в Німеччині.

ЯК ПОВСТАВ КАБІНЕТ ГІТЛЕРА.

В німецьких політичних колах викликали особливе заінтересування ревеляції анґлійської преси про те, серед яких умовин повстав новий кабінет. Ще в неділю вечором між Гітлером і Папеном була велика розбіжність поглядів. Нараз появилася вістка, що ґен. Шляйхер при допомозі почдамського ґарнізону райхсвери ладить марш на Берлін. Під впливом тієї вістки Папен звернувся до Гінденбурґа з наглим проханням, щоби особистою інтервенцією погодив обі сторони. Відбулася конференція у Гінденбурґа, у якій взяли участь крім Папена оба провідники гітлерівців і німецьких націоналістів. Хвилеві розбіжности між Гітлером, Папеном і Ґуґенберґом відійшли на дальший плян і Гінденбурґ доручив Гітлерові створити новий кабінет.

Цілу ту вістку здементовано вже урядово, однак частина німецької преси всетаки її підтримує.

БЕРЛІН, 1. І. ПАТ. Орган християнських професійних союзів „Дер Дойтше“ потверджує, що Папен, опираючися на своїх інформаціях про здогадні пучові пляни в Берліні, намовив през. Гінденбурґа до інтервенції в переговорах між гарцбурськими партіями. В ночі з неділі на понеділок відбулася у през. Гінденбурґа конференція, на якій дійшло до порозуміння між Гітлером і Папеном, заки ще устійнено програму уряду.

ЖИДИ І ГІТЛЕРІВСЬКИЙ УРЯД.

Жидівська телеґрафічна аґенція одержала від провідних жидівських кол у Берліні такі замітки: Перший раз в історії Німеччини на чолі держави стоять люди, яких програма передбачує відобрання прав жидам. Це важкий удар для німецького жидівства, що потерпіло стільки жертв крови і майна для Німеччини. З огляду на загальну ситуацію треба надіятись, що націонал-соціялісти не виявлять в першу чергу свого протижидівського наставлення, бо інші члени уряду, особливо Папен і Ґуґенберґ виступили би проти таких посунень. Багато залежить теж від центрум. Годі передбачити хід подій однак на всякий випадок німецьке жидівство одноцілою лавою протиставиться атакам на його цілість.

ПАПЕН ПАНОМ ПРУСІЇ.

БЕРЛІН, 1. II. ПАТ. Урядово комунікують, що кабінет республики рішив предложити президентові проект декрету про перенесення комі-

сарських компетенцій, які прислугували досі канцлерові республики на території Прусії, на віцеканцлера Папена. Опісля кабінет радив над політичною ситуацією, при чому Гітлер здав звіт з переговорів з центрум. Відповіди на запити центрум ще не вислано.

ГІТЛЄР ПОДАЄ РУКУ АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ. Канцлер Гітлер вислав австрійському канцлерові Дольфусові телеграму такого змісту: Покликаний президентом республики на голову німецького уряду, спішу зложити найсердечніші бажання успіху для братнього німецького народу в Австрії. — Депеша викликала сильне враження навіть серед тих австрійських кол, що досі ставилися неприхильно до гітлерівського руху в Австрії.

СОЦІЯЛІСТИ БРАТАЮТЬСЯ З КОМУНІСТАМИ

В будинку райхстаґу відбулося засідання центрального комітету соціял-демократичної партії при участи представників „залізного фронту", соціялістичної фракції райхстаґу та комуністів. Провідник соціялістичної фракції Брайтшайд назвав уряд Гітлера найбільш реакційним зі всіх, які були досі в Німеччині. Може колись прихильники Гітлера схаменуться, зрозумівши, що він став наймитом великого капіталу й юнкрів. Робітничі маси готові до боротьби зі всякими протиконституційними замахами. Соціял-демократична опозиція проти теперішнього уряду самозрозуміла. Боротьба робітничого табору з фашизмом увійшла в нову фазу і соціял-демократична партія хотіла би налаштувати добрі взаємини з партією комуністичною. Все залежить тепер від комуністів.

ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОГО ТЕРОРУ.

БЕРЛІН, 31. І. ПАТ. Гітлерівський „Анґріф" повідомляє, що уряд республики у звязку з вбивством комуністами сержанта поліції та команданта гітлерівської штурмівки видасть проти комуністичної партії якнайгостріші розпорядки. Уряд має в найближчому часі занятись тією справою.

ВНУТРІШНЯ ВІЙНА В НІМЕЧЧИНІ.

В багатьох провінціональних містах прийшло до заворушень у звязку з маніфестаціями в честь уряду Гітлера. В Галле, Дісельдорфі, Кеніґсберґу, Мангаймі, Гамбурзі і т. д. прийшло до кривавих сутичок між гітлерівцями і комуністами. З обох сторін стріляли і багато учасників потерпіло рани. В кількох місцевостях гітлерівці знищили комуністичні льокалі. У Бресляві демонстранти заатакували поліцію, яка зробила ужиток з пальної зброї. Одного демонстранта вбито, а кількох ранено. Президія поліції заборонила комуністичні походи. В Берліні вбито 2 особи і 12 ранено. Арештовано поверх 100 осіб.

БЕРЛІН, 1. II. ПАТ. Мин. доба пройшла далі неспокійно. І в Берліні і на провінції було кілька кровавих сутичок між комуністами та нац. соціялістами. Були жертви в людях.

М. ін. в Цітав убили невідомі люди одного нац. соціяліста. В Пфортсгаймі в сутичці було 3 ранених. У Мерсі підчас інтервенції поліції впало ок. 100 стрілів, при чому було ранених 4 учасників сутички. У Фельберті вбили в сутичці 1 комуніста. До більших демонстрацій прийшло в Гамбурзі та Надренії.

НАПРЯМНІ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ.

БЕРЛІН, 1. І. ПАТ. Орґан Гуґенберґа „Дер Таґ" пише: Ще уряд Шляйхера заповів, що на випадок висунення на женевському ґрунті справи безпеки з метою зробити східне Льокарно, Німеччина буде приневолена заняти виразне становище в справі ревізії східних границь. Однак мусимо вести нашу офензиву не тільки на цьому відтинку версайського хаосу, треба перш усього найти розвязку в ділянці довгів. Конверсія довгів по рецепті Гуґенберґа буде головною точкою загального заінтересування.

ЇДЕ ЦІСАР ЧИ НЕ ЇДЕ?

З двора б. цісаря Вільгельма в Дорні заперечили в англійському щоденнику „Івнінґ Стандард" вістку, що б. цісар задумує покинути Голяндію та заявили, що оповідання про самоходи, що мають везти його річи до Німеччини, є видумкою. Всеж таки згаданий часопис стверджує, що до Дорну приїхав на днях кронпрінц і вертає назад до Берліна.

ЧОМУ ҐЕН. ШЛЯЙХЕР БУВ ПРОТИ ПАПЕНА?

БЕРЛІН, 1. II. ПАТ. Ґенерал Шляйхер оголосив нині заперечення чуток про приготування походу на Берлін. Рівночасно ґен. Шляйхер признає, що на ост. авдієнції у през. Гінденбурґа вважав за доцільне перестерегти, щоби не поручав Папенові канцлерства. Такий кабінет, що мав би за собою лише невеличку частину суспільности, був би явним зазивом до боротьби, киненим більшості німецького народу. Конфлікти, які вирипули би на цьому тлі, розбили би зовсім райхсверу та поліцію. Обовязком Шляйхера було не довести до цього. Ґен. Шляйхер сказав през. Гінденбурґові, що найкращою розвязкою справи вважає покликати кабінет, що спирався би на парл. більшості, при участі нац. соціялістів.

Близька до ґен. Шляйхера „Теґліхе Рундшав" помістила рівночасно статтю, значену трьома зірками, п. з. „Райхсвера завтра". В статті цій м. ін. сказано: Тому два місяці ґен. Шляйхер лише тому рішився виступити на політичну арену, щоби з огляду на райхсверу, за всяку ціну не допустити до повороту Папена. Ґен. Шляйхер був думки, що Папенів кабінет був би кличем до нац. революції, а при цьому райхсвера мусіла би вийти на вулицю, щоби при помочі скорострілів боронити пережиту господарську та політичну систему.

—o—

Смерть лавреата Нобля

Цьогорічного літературного лавреата Нобля зустріла та сама доля, що кілька літ тому Анатоля Франса. Безпосередньо після нагороди Ґельсуорті помер у 66-ім р життя, не діждавшись Франсового віку, що дожив до 80-ки. Випадково покладені поруч себе імена пригадують спільну рису обох письменників, що були учнями клясичної школи; прийнявши традиційну форму повісти, вони пробували передавати в ній типи нової доби та критикувати сучасні ідеї. Франс робив це з явною іронією, Ґельсуорті з повагою спочутливого громадянина.

У статті з 17-го листопада 1932 р. ми навели список головних творів Ґельсуортія і подали їх загальну характеристику. В Анґлії та Німеччині всі останні його повісті мали величезний успіх. Довгий цикль „Саґи Форситів" охоплював щораз ширші кола читачів, які вміли оцінити прикмети досвідченого обсерватора, що без штудерних вигадок, спокійно та ясно вмів оповісти цікаву історію, зобразити низку живих типів і тільки вряди-годи докинути дискретну рефлексію зрілої людини.

Ґельсуорті один із головних основників міжнародного „Пен-Клюбу". Своїм впливом і авторитетом він зумів наладнати звязки між чільними письменниками великих народів і надати їм форму загальної свобідної орґанізації, що мала на меті словом і друком лагодити післявоєнні конфлікти між Францією і Німеччиною, Анґлією і Еспанією. Італією та Францією. Усю величезну нагороду Нобля Ґельсуорті ще за життя призначив на скріплення літературних звязків між народами, згідно з гуманними ідеями, які лягли в основу його творів.

—o—

З еміґраційних справ.

Новий арґентинський декрет про іміґрацію.

З днем 1. січня ц. р. почав обовязувати новий декрет про іміґрацію арґентинського уряду. На основі постанов нового декрету можуть тепер їхати до Арґентини такі катеґорії еміґрантів: 1) власники важних афідавітів, виставлених в Арґентині; 2) власники поіменних контрактів праці виставлених в Арґентині і потверджених Іміґраційною Дирекцією в Буенос Айрес; 3) реєміґранти, що мають карту ідентичности і свідоцтво моралі, 4) реєміґранти, котрі мають лише карту ідентичности. Тій катеґорії реєміґрантів видає арґентинський консуль візу по індивідуальному розгляненні справи; 5) родини, що їдуть у характері кольоністів на кольонії в Кордобі. Для всіх інших катеґорій, які досі могли без перепон виїздити до Арґентини, виїзд виключений. Відноситься це в першій мірі до самітних рільних робітників.

Віднова американських карт вступу.

На кожній карті вступу, яку дістає еміґрант, що думає виеміґрувати до Злуч. Держав Америки, є зазначений день, у якому еміґрант має зголоситися з готовим еміґраційним пашпортом і іншими документами по американську візу. Часами еміґрант не є в силі на означений день видістати всі документи і без них їде до Варшави, щоби продовжити або дістати нову карту вступу. Така поїздка до Варшави є цілком безпредметова, бо консулят не приймає таких еміґрантів. Якщо еміґрант не зміг на час вистаратися всіх документів, замісць видавати гроші на непотрібну подорож до Варшави, повинен вислати подання до американського консуляту (візова секція) в Варшаві з проханням видати йому нову карту вступу з новим речинцем.

Лікарські оглядини еміґрантів до Бразилії.

З днем 1. січня 1933 р. завів бразилійський консулят у Варшаві обовязкові лікарські оглядини еміґрантів до Бразилії. Оглядини переводить власний лікар консуляту. Оглядинам підлягають усі без виїмку еміґранти, реєміґранти і діти, без огляду на вік. Оплата за оглядини і видачу лікарського свідоцтва виносить 12 зол. від кожної особи. Без свідоцтва консулят не видає візи. Коли якийсь еміґрант не є вповні здоровий, повинен у першій мірі порадитися в місцевого лікаря. Щойно коли цей лікар скаже, що він здоров, тоді може він їхати до Варшави до оглядин. Головно хорі на трахому не можуть рахувати на дозвіл виїзду.

Підвишка цін корабельних карт.

Починаючи від грудня м. р. ціни корабельних карт до Злуч. Держав Америки й до Канади підвищені. Корабельна карта III. кляси до Ню-Йорку і до канадійських пристаней коштує 1.041 зол. (117 дол.) від особи повище 10 літ. Діти в віці від року до 10 літ платять половину корабельної карти це є 520.50 зол. (58.50 дол.) натомісць за переїзд немовлят у віці до одного року оплачується 36 зол. (4 дол.). Ціни переїзду поспішними кораблями III. кляси виносять 1.086 зол. (122 дол.) від особи. Еміґранти, які вплатили завдаток на карту або в цілости заплатили карту перед днем 19. грудня м. р., не будуть доплачувати до цінника, який тепер обовязує. Особи, що мають корабельні карти, закуплені в Америці перед днем 19. грудня 1932 р., також не доплачують за карти до теперішньої висоти. Всі українські еміґранти, які думають їхати на чужину за інформаціями і порадами повинні звертатися до Товариства Опіки над Українськими Еміґрантами у Львові, вул. Вишневецьких ч. 4 (Еміґраційний Дім).

—o—

НОВИНКИ

— **ДО ВПОВ. ЛЬВІВСЬКИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! Для вигоди наших передплатників у Львові будемо від 1. лютого ц. р. присилати інкасента за передплатою до дому. Йому можна вручити передплату за посвідкою з печаткою Адміністрації.**

— **ПРИЙМАЮ як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1. і 3—6. Насс.**

— **Поминальне Богослуження за бл. п. Петра Копача** відбудеться в цю пятницю 3. лютого ц. р. в год. 8. рано в церкві св. Петра й Павла, а не 10. лютого як повідомлено у вчорашньому числі.

— **Подаємо до відома** всіх кооператив і інтересентів, що Централбанк до дня 3. лютого ц. р. урядує ще в льокалі Ринок ч. 10, а від дня 4. лютого ц.р. урядує вже у власн. домі при вул. 3 мая ч. 15 у Львові і туди треба адресувати всякі письма і посилки до Центробанку, як також звертатися безпосередньо. — **Центральний Кооперативний Банк у Львові.**

— **Основуючі Загальні Збори Психотехнічної Порадні для вибору звання.** В нинішніх тяжких часах тільки той вибивається на верх, хто вибрав фах, до якого призначила його природа. Тільки той відчуває радість з праці, хто працює у фаху, що відповідає його вродженим здібностям. Чи Ви знаєте, який фах вибрати для Вашої дитини? Це скажуть Вам у Порадні, яку саме закладає Головна Управа Рідної Школи у Львові. **Прийдіть масово на Загальні Збори Порадні, що відбудуться дня 4. лютого в суботу, в год. 6. вечором при вул. Мохнацького ч. 12. І пов. — Орґанізаційний Комітет.**

Із соймової адміністраційної комісії.

УРЯДОВИЙ ПРОЄКТ ПРО ВОЄННІ МОГИЛИ.

ВАРШАВА, 3. II. ПАТ. На нинішньому засіданні соймової адміністраційної комісії розглядали проєкт закону про воєнні могили та цвинтарі. Проєкт має на меті управильнити справу вдержання воєнних могил і цвинтарів. Кошти вдержання покриває державний скарб. У всій Польщі похоронених є 1,300.000 вояків, що полягли у світовій війні, польсько-більшовицькій та інших боях, що йшли до 1921 р. У Польщі є 10.155 воєнних цвинтарів. Кошти вдержання разом із адміністраційними видатками виносять 4 міл. зол.

Комісія приняла проєкт закону в 2. і 3. читанні.

Опісля комісія розглядала проєкт закону в справі зміни деяких приписів закону з 1883 р. про загальну управу краю.

Комісія приняла урядовий проєкт закону в справі зміни розпорядку президента Польщі про держ. знаки та барви, відзнаки, печатки. Новеля ця має на цілі поширити приписи закону, що торкаються охорони перед зневагою. Новеля охороняє теж ґерби повітів і гром. союзів територіяльного самоврядування.

—o—

ПАРТИЗАНИ НА РАД. УКРАЇНІ

РІВНЕ, 3. II. ПАТ. Із прикордонної території повідомляють, що в околицях Катеринодару появився партизантський відділ бувш. комуніста Мурадова. Він нападає на установи та вбиває комуністів і аґентів ДПУ. Більшовицька влада визначила за зловлення Мурадова 10.000 рублів у золоті.

ПОТОНУВ КОРАБЕЛЬ.

ТЕГЕРАН, 3. II. ПАТ. На Каспійському Морі затонув корабель „Ґілян“ по дорозі з Пагляві до Астара. Залогу та пасажирів урятували інші кораблі.

ХОЧУТЬ ПРОГНАТИ 90.000 КИТАЙСЬКИХ ВОЯКІВ.

ТОКІО, 3. II. ПАТ. На засіданні парляменту міністр війни сказав, що японська армія на півострові Кван Тун постановила співпрацювати з манджурськими військами, щоби вигнати відтам около 90.000 нереґулярних китайських вояків, що є головно в ок. Джеголь.

Станиславові, під замітом торговлі людським товаром Він займався анґажуванням дансерок до нічних льокалів, причому управляв зведеництвс. Разом з ним арештовано дві „дансерки“ Олену Невядомську й Марію Яворську, обі з Варшави.

— **Село згоріло.** В селі Воля Постолова пов. Сянік згоріло 36 господарських загород. Три особи тяжко попеклися, 9 коров і 5 свиней згинуло у вогні. Кількадесять родин остало без даху й обозують під голим небом. Пожежа повстала в ночі від необережности зі сірниками.

— **Замерзла.** В Олешкові, пов. Снятин, найшли на дорозі на-пів замерзлу Фр. Липу. Її в небезпечному стані відвезли до шпиталю.

— **Потяг наїхав фірманку.** Недалеко залізничої стації в Рогатині потяг наїхав на сани, якими їхали чотири особи. Дві з них вийшли з пригоди тяжко потовчені. Завинив залізничий сторож, що не замкнув рампи перед приїздом потягу.

— **Загадочний злочин** доконано в Крехові, пов. Жовква. Андрій Парада, фотоґрафічний помічник зі Львова, приїхав до своєї нареченої Гаськи Боронець у Крехові. В ночі, коли Парада заснув, Гаська вдарила його кілька разів сокирою в голову. Опісля хотіла відобрати собі життя, заживши якихсь порошків. Тяжко раненого Параду перевезли до шпиталю в Жовкві.

— **Вистава образів.** В кімнатах польського Т-ва прихильників мистецтва у Львові (будинок Промислового Музею, вул. Дідушицьких) відбудеться в неділю, 5. ц. м. відкриття посмертної вистави творів Т. Рибковського, що обіймає кількадесять образів і шкіців. Рівночасно відкрита вистава образів Йосифини Кірхнер, що відтворюють переважно краєвиди Італії та Дальматії.

КОЛИ ВІЛЬГЕЛЬМ ВЕРНЕТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ?

ПАРИЖ, 3. II. ПАТ. Кореспондент „Пті Журналю“ Жан Мартель розмовляв у Дорні з визначною особистістю з окруження бувш. цісаря Вільгельма. Особа ця сказала йому, що Вільгельм не думає вертатися до Німеччини. Бувш. цісар Вільгельм сказав 27. січня 1930 р. (уродини Вільгельма) спец. монархістичній делеґації, яка приїхала була з Берліна до Дорну, що не вернеться у Німеччину, поки нарід цього виразно не зажадає. Між цісарем і нім. пролетаріятом є великі непорозуміння. Пролетаріят не розуміє цього, що цісар працював 30 літ над розбудовою Німеччини.

Далі співбесідник Мартеля, високий німецький старшина, сказав, що годі й подумати, аби Вільгельм вернувся в приватному характері, бо вернеться або як шеф ціс. родини, або не вернеться ніколи.

Далі той старшина сказав, що до Дорну приїздять не лише прихильники Вільгельма, але й вороги реституції монархії. Недавно був у Дорні один представник кат. кол і впевняв цісаря, що навіть центр не є вже республиканський. Вільгельм не думає прискорювати ходу подій, а хоче, щоби еволюція в Німеччині прийшла сама зі себе.

З ЖИДІВСЬКОЇ ТАТАРСЬКА КОЛЬОНІЯ.

РІВНЕ, 3. II. ПАТ. Із прикордонної території повідомляють: Томущо на створеній свого часу жидівській кольонії на Криму мало вихіснували землю, більшовицька влада постановила надати частину землі тієї кольонії татарам. Це викликало велике схвилювання серед жидів.

БАНДИТИЗМ У БАРСЕЛЬОІ.

БАРСЕЛЬОНА, 3. II. ПАТ. Останніми днями було в ріжних пунктах міста кілька смілих бандитських нападів. Припадково вдалося цив. ґвардії попасти на слід і зловити одного з учасників нападів. На основі його зізнань перевели багато ревізій і вони виявили, що всі учасники нападу належать рівночасно до еспанського союзу.

ҐРИПА В БАРСЕЛЬОНІ.

БАРСЕЛЬОНА, 3. II. ПАТ. У звязку з нагальним зниженням температури в робітничих дільницях Барсельони поширюється дуже ґрипа.

ПОКІНЧИВСЯ СТРАЙК.

БУКАРЕШТ, 3. II. ПАТ. У звязку зі заявою міністра комунікації робітники залізничих варстатів вернулися нині до праці.

—o—

САМОСУД.

СОФІЯ, 3. II. ПАТ. На стації Беліца озброєний відділ, 70—80 людей, напав на особовий поїзд. Напасники стероризували подорожніх і війшли до ваґону, в якім було 4 поліцаїв, що конвоювали 3 проступників. Вони розброїли поліцаїв, а арештантів вивели з поїзду та розстріляли. Розстріляні це вбивники учителя Ґаскалова. Їх везли до міста Врача, де мали станути перед воєнним судом.

—o—

З листів до Редакції.

Зривають із „Союзом Українських Євангельських Реформованих Громад“.

Дістаємо до поміщення таку заяву:

Отсим заявляємо, що з днем 27. грудня 1932 ми зірвали всякі звязки з „Союзом Українських Євангельських Реформованих Громад“ та його станицею у Львові, тому, бо той Союз піддався під опіку польського реформованого костела у Варшаві. З тим днем повернули ми назад до прадідної греко-кат. Церкви.

Львів, 2. лютого 1933.

Василь Федушко, Катерина Федушко, Олександра Федушко, Евстахій Федушко, Мирослава Федушко, Дмитро Паньків, Марія Паньків, Іван Бурмас, Іван Гуменний, **Кальмик з родиною.**

Дописи.

БУЧАЧЧИНА.

Заборона коляди на „Рідну Школу“. Командант постерунку в Беремянах, пов. Бучач, заборонив збірщикам, не зважаючи на дозвіл старости, колядувати на „Рідну Школу“. Намічені збірщики дали себе застрашити і не колядували. Той сам командант робить активнішим одиницям села всякі прикрощі, а востаннє дня 1. I. ц. р. розігнав учасників заг. зборів читальні „Просвіти“ в Беремянах тому, що між ними находилося на салі кількох хлопчиків.

КОЛОМИЙЩИНА.

Перепони в освітній праці у селі Баня-Березів. Наше село є чи не найкраще зорганізоване в повіті. Має дві кооперативи, дві читальні, а кожна має гарний власний будинок, два аматорські рухливі гуртки і Кружок „Рідної Школи“. Останніми часами завели у себе приватну домашню науку, яку побирає 34 дітей. Все це є овочем праці пп. Стефаневих, бо перед їх приходом не село було під впливом кацапів і хлібоїдів. Були у нас такі люди, що заложили були читальню „Просвіти“, аби в той спосіб зеднати собі людей і мати славу патріотів; але щоби не стратити ласки у „панів“, запренумерували до читальні „Стражніцу“. Завдяки енергійній праці пп. Стефаневих читальня позбулася небажаних елементів і культурно-освітня праця пішла тою дорогою, куди їй слід іти. По кількох роках праці село може похвалитися такими своїми діячами, як Дмитро Сінітович, Іван Лазарович, Василь Писарів, Антось Васкул, Микола Лазарович, Василь Лютий, Михайло і Микола Томашуки, Василь Гвоздзіцький, Дмитро Голинський, Михайло Дунайчин і багато інших, які самостійно вже працюють і ведуть культурно-освітні установи. Та останніми часами пп. Стефаневі відтягнулися від праці через тамошні відносини. Дуже гарно розвивається в селі приватна домашня наука, яку веде п. Оля Гаврилюківна. Дала вже діточий концерт і виставу з дуже великим успіхом, а на Різдво діти так гарно колядували в церкві, що люди аж плакали. Цей виступ дітей викликав незвичайний підйом духа у батьків. Тимчасом поліція взиває на постерунок родичів тих дітей, що вчаться в дома, списує ріжні протоколи і т. д. Дня 21. I. 1933 р. прийшло двох постерункових Квятковський і Орліцький з 2-ма громадськими асистентами до приватного помешкання учительки Гаврилюківної в часі, коли вона переробляла лекцію. Вони зажадали, аби діти видали всі книжки. Діти дуже перестрашились і не знали, що робити; запитали учительки, чи давати книжки, чи ні. Учителька відповіла, аби діти дали книжки. Коли постерунковий відбирав від дітей книжки, учителька дістала з поденервування серцевий атак і непритомна впала на землю, а з уст її почала текти піна. Перелякані діти почали сильно верещати і порозбирані повибігали з хати та з криком порозбігалися домів. Потім повтікали також громадські асистенти, а постерункові забрали з помешкання учительки стінну мапу Польщі та кілька зшитків і забралися також. Учителька і кількоро дітей лежать тепер хворі. Інспектор і староста взивають тепер людей безнастанно на терміни і вже вдруге прийшли їм кари від інспектора за те, що діти не ходять до школи, хоч діти вчаться дома і кожний батько зголосив вчас управительці школи та інспекторові, що з днем 1. IX. 1932 р. їх діти перестають ходити до школи, бо будуть побирати домашню науку. При цій нагоді згадаємо ще, що на Різдво заборонила поліція хлопцям колядувати на церкву й відібрала їм листу і гроші. Мусимо ще згадати і про нашого бувшого війта Григорчука, який удає в селі великого „патріота“, а робить це тільки тому, щоби зеднати собі людей. Він і його сторонники ширять зневіру серед батьків — мовляв: „Ми не видержимо, то краще занехаймо приватну науку, по що маємо терпіти?“ Вдають, що роблять це зі щирости, а в дійсності помагають кому іншому. А Микола Григорчук зі страху за свій уряд громадського оглядача виповів навіть помешкання учительці і свої діти післав уже до місцевої школи. На щастя, свідомі люди йдуть раз вибраним шляхом і кріпко держаться свого. Слава і честь свідомим громадянам! **Громадянин.**

—o—

СПОРТ.

ІСПИТИ НА ЛЕЩАТАРСЬКИХ СУДДІВ.

Теоретична частина іспитів на лещатарських суддів відбудеться 9. лютого в домівці У. С. С:, Домініканська 11. Правильник лещатарських змагань, що обовязує в У. С. С., можна набути в домівці в понеділок в год. 20.30.

ЗГОЛОШЕННЯ ЛЕЩАТАРСЬКИХ СЕКЦІЙ.

Звертаємо увагу лещатарських секцій поодиноких клюбів, що відповідь на лещатарську анкету уважаємо зголошенням секції в субрефераті до його діяльности. Тому ті секції, що не пришлють відповіди, не зможуть брати участи в діяльности субреферату.

АМЕРИКА—АВСТРІЯ 2:1.

Міжнародні гаківкові змагання, розіграні у Відні, закінчилися перемогою Америки 2:1 (0:1, 1:0, 1:0).

—o—

Листування Редакції.

Вп. С. Д. Б.: Уважаємо справу організації сільських діточих бібліотек за дуже важну, тому присланy статтю помістимо в найкоротшому часі.

Дописувачам з Турчанщини, Жовківщини й Камінеччини: Не помістимо, бо Ви не є передплатниками „Діла“.

Дописи.

КОЛОМИЯ.

Установчі збори т-ва „Зоря". Доволі пізно, але всеж таки і Коломия спромоглася оснувати у себе філію Т-ва „Зоря", в якій гуртуються українські реміснки, торговці і промисловці. Установчі збори філії відбулися 25. XII. м. р. На внесення о. прал. Русина вибрали збори предсідником адв. д-ра Турянського, який покликав на секретаря п. Костя Сельського. Після того предсідник повитав зібраних іменем Гол. Виділу Т-ва „Зоря" у Львові і виголосив реферат, у якому представив значіння нової організації та пояснив важніші точки статуту. По тій промові вписалися у члени філії всі присутні в числі 31 осіб. Промовляли ще: о. прал. Русин, який заявив, що відступає для т-ва зовсім безплатно льокаль на домівку, інсп. Витвицький і нач. Кобринський, що бажали новій філії „Зорі" якнайкращих успіхів у її праці. Виділ т-ва вибрали в такому складі: Андрій Строменький — голова, інж. Нижанковський Богдан, дир. Попович Григорій, Яремчук Михайло, Савчук Микола, Бійовський Микола і Попадюк Володимир — члени Виділу. Заступники: Хомяк Григорій і Домчук Микола. Контрольна комісія: Фляк Михайло і Жупанський Микола. При кінці збори ухвалили місячну вкладку 0.50 зол. і поручили Виділові занятися приєднанням дійсних і спомагаючих членів та зорганізуванням секцій ремісничої молоді.

ТОВМАЧ.

Шкільний плебісцит. Шкільний плебісцит у товмацькому повіті можна назвати вдачним. Не зважаючи на всякі перешкоди, роблені начальниками громад і шкільним інспектором, підписали українські батьки 3 547 декларацій за 5.350 дітей. У плебісциті взяли участь усі громади повіту, навіть такі, котрі ще й досі не мають ніяких українських організацій. Шкільний інспектор не хотів приймати декларацій, тому внесено всі почтою вчас. Інспектор взивав надавців декларацій доставити йому повновласти, але надавці декларацій внесли проти тих візвань інспектора рекурси до Кураторії у Львові. Тепер іде в повіті акція за підписуванням декларацій за польською мовою навчання. При цьому ріжні люди стараються стягнути підписи і від батьків українців.

ГЛИНЯНИ.

Шкільний плебісцит. У днях 24. XI. і 18. XII. 1932 р. відбулися у Глинянах заходом місцевого Кружка „Рідної Школи" анкети в справі шкільного плебісциту для сіл глинянської судової округи. На першій анкеті справу шкільного плебісциту реферував п. Остап Білинський, учитель позашкільної освіти при місцевій філії „Просвіта", на другій п. Іван Герасимович, делегат „Рідної Школи" зі Львова. Явилися представники місцевостей: Глиняни, Замістє, Задвіре, Словіта, Якторів, Полтва, Куровичі, Туркотин, Кривичі, Ляшки Королівські й Балучин. На анкеті 18. грудня заявили делегати з поодиноких сіл, що декларації за українською школою внесені за 80—90 проц. дітей у шкільному віці. Представник села Полтви подав також до відома, що тамошня учителька-полька грозила шкільним дітям на випадок, якщо батьки їх підпишуть декларації за українською школою. Згадані плебісцитові наради і сам плебісцит пройшов добре в першій мірі завдяки солідній підготові справи О. Білинським.

—o—

СПОРТ.

З КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩАТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

В неділю 5. лютого в год. 10. відбудеться загальна міжклюбова лещатарська прогулька зі знимкою. Збірка на Погулянці коло реставрації. Присутність лещатарів, зорганізованих у клюбах і секціях, обовязкова. Незорганізованих Виділ К. Л. К. запрошує теж до участи. Звертаємо увагу, що збірка не є на Вис. Замку, як було подано зразу, але на Погулянці.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

„JESZCZE W OBRONIE WOLNOŚCI SZKÓŁ AKADEMICKICH", Kraków, 1933.

ЖУРНАЛИ.

BIULETYN POLSKO-UKRAIŃSKI, miesięsznik. Rok II. Nr. 2. Warszawa, styczeń 1933. Treść: L. Wasilewski: O drogi porozumienia; J. Stojan: Na tematy kulturno-historyczne; K. Symonolewicz: Sprawa o Sobotów; W związku z rocznicą Mazepy; Na tematy literackie; J. Mioduszewski: Z pamiętnika; Dr. M. Kowalewski: Nowy okres walki narodowościowej w USRR; Wł. Bączkowski: Na tle Gródka Jagiellońskiego; 16. XII. 1922 i 8. II. 1932 — A. Kochnowski.

„RUCH SŁOWIAŃSKI", miesięcznik, poświęcony życiu i kulturze słowian. Rok VI. Nr. 1. Lwów, styczeń 1933.

„PRZEGLĄD WSCHODNI", dwutygodnik, poświęcony badaniu stosunków gospodarczych Z. S. S. R. Rok II. Nr. 1 Warszawa, 10. stycznia 1933.

„MORZE", organ Ligi morskiej i kolonjalnej. Rok X. Nr. 1. Warszawa, styczeń 1933.

„NASZA PRZYSZŁOŚĆ", wolna trybuna zachowawczej myśli państwowej. Tom XXVII. Warszawa, styczeń 1933.

„TYGODNIK ILUSTROWANY". Rok 74. Nr. 3. Warszawa, 15. stycznia 1933.

„BEES AND HONEY", Published Monthly, Alhambra, California, January, 1933. Vol. XIV. Nr. 1.

—o—

СПИС ЖЕРТВ

НА БУДОВУ ШПИТАЛЮ ІМ. МИТР. АНДРЕЯ.

Виказ XXXV.

Зложили в золотих: 350 юв. комітет Городок, 314 збірка І. Кургана коло львівських церков, 150 Л. Ясінчук Львів, непринятий гонорар за пропаґанду шпиталю в Америці, по 50 запис Василя Федини, Чернява і укр. каса Снятин, 35 бандажист І. Угрин Львів, 30 батьк. кружок філії держ. гімназії Львів, як непринятий гонорар пані д-р Коренець, по 25 зол.: о. проф. Попель Львів, як зобовязання інж. Р. Зарицького, пар. ур. Гумниська і Ю. Глушевський Львів, по 20 зол.: кооп. Сільск Господар, Єдність Підберізці і І. Свістельницька Львів, 17 зол. учен. з нагоди іменин отця катех., 11 зол. пар. ур. Сороки, по 10 зол.: кооп. Нова Тухолька і т-во „Будучність", 9 зол. Д. Мороз Стаї, по 5 зол.: кооп. Будучність Гаї, Самопоміч Стрий, І. Вітковицька, Т. Микитин, і Т. Литай Могиляни, о. Пилипець Скалат і К. Котис Перемишль, 4 зол. пар. ур. Солонка, по 3 зол.: В. Чередарчук Броди, 6. Наконечний Криве і пар. ур. Солонка, по 2 зол.: церков Полове, о. З. Кузьмович Соколівка і Е. Чайковський Львів, по 1 зол. 50 ґр. пар. ур. Деревляни і Девятники, по 1 зол: пар. ур Миколаїв (2 рази), Голешів і церков Ляшки.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр в приватних оборотах зол. 8.92,25.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельґія 124.05, 130.00, Данціґ 173.66, 174.03, 173.17, Голяндія 359, 359.90, 358.10, Копенгаґен 140, Льондон 30.30, 30.29, 30.45, 30.15, Ню Йорк чеки 8.923, 8.943, 8.903 Ню Йорк кабель 8.927, 8.947, 8.907, Париж 34.85 і пів 34.94, 34.77, Швайцарія 172.75, 173.18, 172.32, Італія 45.65 45.90, Берлін 212.15.

Акції.

Банк Польський 81, 81 і пів, 81.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 1. II. 1933 р. за масло експортове та десерове пріма 2·20 зол., за літру молока 15—17 сот., літру сметани 0·00 зол., копу яєць 5·40 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 2. II. год. 3.15 попол. „Фавст" оп. Ґунода (виступ Марії Сокіл, дир. Ант. Рудницький).

Четвер, 2. II. год. 12 в пол. „Яцко нероба і його приятелі".

Четвер, 2. II. год. 7.30 веч. „Розбійники".

Пятниця, 3. II. год. 7.30 веч. „Розбійники" (Абон. 7).

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 2. II. год. 3.30 попол. „Магія".

Четвер, 2. II. год. 7.30 веч. „Джім і Джіл".

Пятниця, 3. II. год. 7.30 веч. „Джім і Джіл" (Ціни найнижчі. Абон. 5)

Кіна.

АДРІЯ: „Парада кохання",

АПОЛЬО: „Чар її очей" (Дж. Ґейнор).

АТЛЯНТІК: „Безприютні".

КАСІНО: „Чемп" (із Волесом Бері).

КОЛІСЕЙ: „Ніч у Шікаго", ревія „Арабські авантюри".

КОПЕРНИК: „Жінка з бічної вулиці", „Слім і Ґрім при війську".

МАРУСЕНЬКА: „Жінка з бічної вулиці", „Слім і Ґрім при війську".

МІРАЖ: „Москва без маски".

ОАЗА: „Голос молодости" та ревія.

ПАЛЯС: „10 проц. для мене".

ПАН: „Ц. к. команда сердець".

ПАСАЖ: „На піднебесному шляху" та додатки.

ПРОМІНЬ: „Ґаі-Тан" і комедія.

СТИЛЕВЕ: „Веселий поручник" і ревія „Веселий сверщок".

УТІХА: „Капітан Гвелен" і ревія.

ХИМЕРА: „Гегення жінки"

Закордонне радіо.

Четвер, 2. лютого 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, Бресляв (325) 16.10 Твори Лео Фаля, **Міляно** (331.4) 21.00 Опера, **Штрасбурґ** (345.2) 21.30 Симф. концерт, **Гельсінґфорс** (368,1) 18.40, 19.05 Спів, **Букарешт** (394.2) 19.30 Опера, **Білгород** (429.7) 15.00 Звук. оперетка „Орлов". 22.20 Циг. музика, **Прага** (488,6) 20.10 Европ. концерт, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 15.30 Скрипка, **Рига** (525) 20.20 Спів, 20.40 Орхестра, **Мінхен** (532.9) 16.25 Пісні, 21.15 „Дер Дом цу унзерер лібен Фрав" авд. Чібульки, **Будапешт** (550,5) 16.00 Орхестра, 17.30 Хор, **Харків** (937,5) 10.30, 15.15, 18.40 Концерт, 16.00 Для дітей, 24.00 Оп. арії, **Париж** (1724.1) 21.00 „Ля Кріш" авд. Куртліна.

Пятниця, 3. лютого 1933.

Братислава (279,3) 18.25 Спів, 19.20 Музика, **Міляно** (331,4) 21.00 Концерт, **Брно** (341,7) Фортепянові сонатіни, **Штутгарт** (360,6) 19.00 Концерт, **Берлін** (419) 20.15 „Дер Келерман" оп. Целера, **Рим** (441,2) 16.00 Спів. Вацке (барітон), **Беромінстер** (459,4) 19.45 „Ді Лебенсліхтер" оп. Перо, 21.00 „Дас гайсе Айзен" оп. Верді, **Лянґенберґ** (459,4) 20.15 Циган. скрипка, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 20.05 Симф. концерт, **Мінхен** (532,9) 19.35 „Трубадур" оп. Вердія, **Будапешт** (550,5) 18.20 Солісти, 19.45 „Карамба" оп. Мунеза Сека й Переза Фернандеза, **Харків** (937,5) 10.30, 15.15, 18.40 Концерт, 13.15, 24.00 Звуковики, 16.30 Авдиція.

Львівське радіо.

Четвер, 2. лютого 1933.

11.58 Час, 12.10 Метеорольоґ. комунікат, 12.15 Симф. поранок, Життя у вселенній, 14.00 Рільн. палати, 14.20, 15.00 Музика, 14.40 Поросята, 16.00 Для молоді: „Видра", „Павлусь і дзвінки", 16.45 Нерви й госп. кріза, 17.00 Солісти (спів, фортепян). 18.00 Коляди, Легка музика, 18.55 „Наш капітан" балачка, 19.10 Всячина, 19.25 „Сам. Зборовський", 19.55 Обговорення евр. концерту, 20.10 Ев. оп. концерт, 22.15 Спорт. вістки, 22.25, 23.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати.

Пятниця, 3. лютого 1933.

11.40 Огляд преси, 11.50, 12.30 Метеорольоґ. комунікат, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 12.35 Концерт, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.36 Відчит, 15.50 Ґрамофон, Сільва рерум, 16.40 „Враження з Англії", 17.00 Орхестра, 18.00 Легка музика, 18.50 Лещатарський комунікат, 19.00 Про Шілерових „Розбійників", 19.15 Всячина, 19.30 „Це все вже було" фейл., 19.45, 22.45 Прес. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спортові вістки, 22.55 Комунікати, 23.00 Ретрансмісії із закордону.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Д-р Дмитро Левицький зложив на університетську оплату для бідного талановитого студента 10 зол. в Адміністрації і просить інших українських громадян складати цією дорогою жертви на ту саму ціль.

Вечерниці „Української Захоронки" в Тернополі, які мали відбутися дня 4. II. 1933. відкликані. — А. Хомова, І. Боднар.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СПОРТОВОГО Т-ВА „УКРАЇНА"

відбудуться в неділю дня 19. лютого 1933 в год. 10. рано в салі „Української Бесіди" у Львові при вул. Рутовського 22, I. пов. з таким денним порядком:

1. Отворення Загальних Зборів і вибір провідника.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3. Звіт Виділу з діяльности.
4. Звіт скарбника.
5. Звіт Провірної Комісії.
6. Вибір нового Виділу і Провірної Комісії.
7. Внески і запити.

ЗА ВИДІЛ:

Лазорко Михайло в. р. голова.

Бирчак Евген в. р. за секрет.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10